

Szensztat Schönstatt

Szensztat / **Schönstatt**, dzielnica Vallendar, leżącego blisko Koblencki nad Renem, miejsce powstania Międzynarodowego Dzieła Szensztackiego, konkretna maryjno-apostolska duchowość w Kościele. Jest to może coś właśnie dla Ciebie? Serdecznie zapraszamy do osobistej lektury. Zainteresowanych Apostolatem – kieruję do Waszych Kapłanów oraz osób reprezentujących Apostolat w danej Misji, czy też bezpośrednio do siostry w Szensztacie. Dane kontaktowe znajdziemy na końcu strony.

Ruch Szensztacki

Ruch Szensztacki jest to katolicki Ruch w Kościele, który jest ruchem międzynarodowym, obecnym na wszystkich kontynentach, a jego członkowie są przedstawicielami różnych grup i stanów (małżeństwa, rodziny, siostry, księża, młodzież, dzieci ...). Wszystkie wspólnoty stanowią jedną duchową rodzinę, tworząc jedną, wielką Rodzinę Szensztacką, duchowo zjednoczoną w szensztackim Sanktuarium. Duchową drogę wyznacza nam zawierane przymierze miłości z Matką Bożą Trzykroć Przedziwną, które stanowi konkretną pomoc do świadomego i owocnego życia z sakramentu Chrztu świętego. Jako charyzmat i **MIEJSCE ŁASKI** Szensztat wpłynął na życie milionów ludzi.

Nos Cum Prole Pia - Benedicat Virgo Maria!

Niech nas z Swyn Dzieciątkiem - Błogosławi Panna Maryja!

Tym pozdrowieniem Rodzina Szensztacka pozdrawia się na całym świecie!

Sanktuarium

Centrum i kolebką Dzieła Szensztackiego jest sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej z Szensztatu (niem. Schönstatt) koło Koblencki nad Renem. Jest to mała kapliczka, zajmująca niewiele metrów kwadratowych powierzchni. Pierwsze wzmianki o jej istnieniu pochodzą już z początku XIV wieku. Poświęcona św. Michałowi była pierwotnie kaplicą cmentarną starego klasztoru. Dwukrotnie, w 1633 i 1812 roku, ulegała zburzeniu, lecz za każdym razem wznoszono ją na nowo. W czerwcu 1914 roku zaopiekowała się nią Kongregacja Mariańska z pallotyńskiego gimnazjum w Szensztacie.

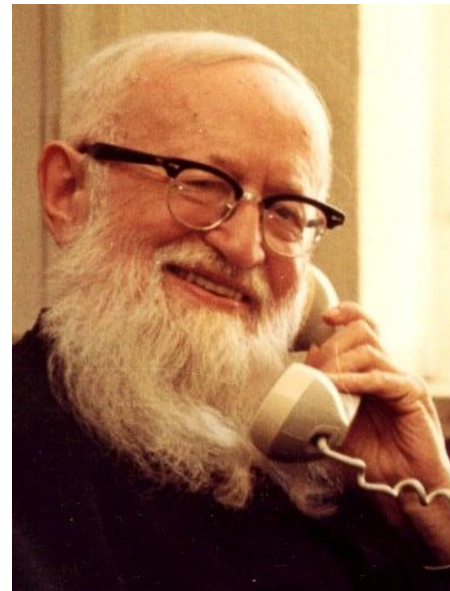

Tutaj 18 października 1914 roku padły słowa ojca Kentenicha, które dzisiaj nazywane są Aktem Założycielskim Dzieła Szensztackiego: *„Nie tylko to, co wielkie i większe, ale co wręcz największe powinno być przedmiotem naszego usilnego dążenia. (...). Czy nie byłoby możliwe, aby nasza sodalicyjna kapliczka stała się również naszym Taborem, na którym objawiałaby się chwała Maryi? Z pewnością nie jesteśmy w stanie dokonać większego apostolskiego czynu, ani pozostawić tym, którzy po nas przyjdą żadnej wartościowszej spuścizny, niż skłonienie naszej Pani i Królowej, aby tutaj umieściła swój tron, rozdawała dary i czyniła cuda łaski.”*

Dla odróżnienia tego sanktuarium od licznych, filialnych sanktuariów szensztackich, znajdujących się na całym świecie, nazywamy je „Prasanktuarium”.

Założyciel

Założycielem Dzieła Szensztackiego jest Ojciec Józef Kentenich. Urodził się 16.11.1885 r. w Gymnich koło Kolonii. 8 lipca 1910 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Jesienią 1912 roku został mianowany ojcem duchownym w pallotyńskim gimnazjum w Szensztacie. W trakcie prześladowań Kościoła ze strony dyktatury narodowo – socjalistycznej został we wrześniu 1940 roku aresztowany, a następnie wywieziony do obozu koncentracyjnego w Dachau. Po drugiej wojnie światowej odbywał podróże do Afryki, Ameryki Południowej i Północnej zakładając tam i umacniając Ruch Szensztacki. Od 1951 do 1965 roku, posłuszny wskazaniom kościelnego autorytetu, przebywał w Milwaukee (USA). 15 września 1968 roku, w święto Matki Bożej Bolesnej, bezpośrednio po odprawieniu Mszy św. w Kościele Trójcy Świętej na Górze Szensztat wezwany został przez Boga do wieczności. W tym kościele znajduje się Jego grób. Do końca swojego ziemskiego życia wypełniał niestrudzenie powierzoną Mu przez Boga misję Założyciela. Swoim słowem i przykładem życia – głosił przede wszystkim o Bogu, który jest Miłosiernym Ojcem i wskazywał wszystkim wspaniały wzór Maryi, Matki i Wychowawczynie, wychowującej „nowego człowieka w nowej społeczności”.

Historia obrazu MTA

Maryja w sanktuariach szensztackich czczona jest jako Matka Trzykroć Przedziwna (Mater Ter Admirabilis – w skrócie MTA). Tytuł ten Rodzina Szensztacka przejęła od Kongregacji Mariańskiej, która w XVI wieku rozrosła się i prężnie działała w Ingolstadt nad Dunajem. Tytuł: „Trzykroć Przedziwna” nawiązuje do relacji Matki Bożej do Trójcy Świętej. Czcimy Maryję, jako Umiłowaną Córkę Boga Ojca, jako Oblubienicę (lub Naczynie) Ducha Świętego i Matkę Syna Bożego. Znany na całym świecie, słynący łaskami, obraz Matki Bożej został namalowany przez włoskiego malarza Luigi Crosio (1835 – 1915). Namalował go w 1898 r. pod tytułem „Refugium peccatorum” (Ucieczka grzeszników). Pomimo, iż nie można mu przypisać wielkich walorów artystycznych, to jednak dla Rodziny Szensztackiej stanowi bezcenny SKARB poprzez wiążące się z nim historyczne wydarzenia, duchowe przeżycia i przywiązanie. 19 kwietnia 1915 roku kopia obrazu została umieszczona w ołtarzu Prasanktuarium. Nie wrażliwość i wartość artystyczna, ale wierność Bożej Opatrzności zdecydowała o wyborze właśnie tego wizerunku Matki Bożej. Maryja w duchowości szensztackiej słynie przede wszystkim jako Matka i Wychowawczynie. Sam ojciec Kentenich nie pragnął niczego innego, jak tylko być narzędziem w Jej ręku.

Przymierze miłości

Dzieło Szensztackie swój oryginalny charakter zawdzięcza przymierzemu miłości z Matką Bożą. Przez przymierze miłości Założyciela i generacji założycielskiej – całe Dzieło przyjęło szczególną relację do Matki Bożej. Każdy członek Ruchu czyni zawarte przymierze miłości z Matką Bożą Trzykroć Przedziwną normą i formą swojego życia. Tym samym wstępuje on do „szkoły”, która ma mu pomóc stać się osobą, zdolną do współdziałania z łaską Bożą w realizowaniu historio-zbawczego przymierza pomiędzy Bogiem a stworzeniem. Ta ścisła więź z Maryją pomaga w kształtowaniu maryjnej postawy, co oznacza świadomą i dobrowolną decyzję człowieka na życie w codzienności w przymierzem z Bogiem oraz całkowite postawienie się do Jego dyspozycji w roli Jego narzędzia. Dla tej, opartej na przymierzem, pobożności ojciec Kentenich wyznaczył następującą linię przewodnią: w przymierzem miłości z Matką Bożą zmierzamy ku Jezusowi Chrystusowi, a przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym – do Ojca.

stągiew Skarbiec łask

W każdym niemal szensztackim sanktuarium znajdziemy też stągiew z napisem: „NIC BEZ CIEBIE – NIC BEZ NAS!” Słowa te najtrafniej wyrażają istotę zawieranego przymierza miłości z Matką Bożą! Jest to wyraz naszej współpracy z łaską Bożą oraz naszych darów, przynoszonych Matce Bożej do Sanktuarium.

W szensztackim sanktuarium Matka Boża udziela potrójnych łask: Łaski zadomowienia, którą wyraża Obraz MTA. Łaski wewnętrznej przemiany, wyraża ją figura św. Michała Archanioła. I łaski gorliwości i owocności apostołskiej, którą wyrażają figury Apostołów: świętych Piotra i Pawła.

Apostolat Pielgrzymującej MTA z Szensztat

Jest to inicjatywa duszpasterska Ruchu Szensztackiego, która jest jedną z wielu form nowej ewangelizacji, polegającą na pielgrzymowaniu Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej w małym, przenośnym obrazie. Apostolat zrodził się w Brazylii w 1950 roku z potrzeby serca Sługi Bożego Jana Luisa Pozzobon (1904-1985), ojca rodziny i diakona. Inspirowany duchowością Ruchu Szensztackiego oraz nauczaniem jego założyciela Ojca Józefa Kentenicha, pragnął ożywić religijne życie parafii oraz rodzin, zwłaszcza przez kontakt z szensztackim sanktuarium. Matka Boża w pielgrzymującym sanktuarium, raz w miesiącu nawiedza domy w kręgu około 10 rodzin, pozostając w nich przez kilka dni. Jej obecność, jako Matki i Wychowawczyni, zachęca do wspólnej modlitwy, wyciszenia sporów, nieporozumień, do znalezienia czasu dla

siebie, rodziny, znajomych, oraz do naśladowania Jej postawy i odkrywania Boga w codziennym życiu. Apostolat znany jest na całym świecie. Miliony rodzin przyjmują Maryję w swoich domach. Apostolat obecny jest w 120 krajach świata. Matka Boża „odwiedza” w każdym miesiącu ok. 5 milionów rodzin. W Polsce istnieje ponad 2000 kręgów, w Niemczech ok. 6200, w naszych Polskich Misjach Katolickich w Niemczech mamy ponad 530 kręgów. Najwięcej kręgów spotykamy w Brazylii, ojczyźnie Jana Pozzobona, ponad 200 tysięcy. Każdy może Matkę Bożą Pielgrzymującą zaprosić do siebie i każdy może stać się Jej apostołem.

Jak założyć krąg Pielgrzymującej Matki Bożej?

Zapoznać się z zasadami Apostolatu. Sporządzić listę rodzin lub osób, chcących należeć do kręgu. Zaznaczyć kto będzie **opiekunem** i przejmuje odpowiedzialność za krąg, podając jego adres, telefon i e-mail. **Dane przesłać** do Sekretariatu, do siostry i otrzymamy pielgrzymujące sanktuarium Matki Bożej z Szensztat

Powiadamy i prosimy o zgodę ks. Proboszcza danej Misji. Rozpoczęcie odwiedzin w rodzinach, może poprzedzić uroczyste posłanie sanktuarium przez Kapłana. O propozycję formularza posłania można poprosić siostrę. Sanktuaria są poświęcone w Prasanktuarium.

Sanktuarium powinno **raz w miesiącu** odwiedzić każdą rodzinę czy osobę z kręgu. Zostaje na 3-4 dni (10 rodzin) u każdej rodziny. Osoba odpowiedzialna za krąg ustala **listę**, według której rodzina przekazuje obraz. Gdy racje duszpasterskie wymagają innych rozwiązań, prosimy o kontakt z siostrą odpowiedzialną za Apostolat.

Sanktuarium umieszczamy tam, gdzie toczy się życie rodzinne: przy wspólnym stole, tam gdzie bawią się dzieci... Dobrze jest zapalić świecę i postawić świeże kwiaty. Sanktuarium posiada torbę oraz materiały z podanymi propozycjami rozważań i modlitw.

Dni, w których Matka Boża gości w rodzinie są **rodzinnym świętem**, okazją, aby więcej czasu poświęcić na kontakt z najbliższymi, na wspólną i prywatną modlitwę oraz religijne rozmowy rodzinne.

Cztery razy w roku ukazuje się gazetka: „**Pielgrzymująca Matka**”, którą załączamy do obrazu. Jeśli do kręgu dochodzą nowe rodziny, można założyć nowy krąg. A jeśli rodziny rezygnują z przyjmowania odwiedzin Matki Bożej, kapliczkę należy odesłać do Szensztatu.

W wielu Misjach jest piękny zwyczaj **co-miesięcznej Mszy św.** z udziałem Apostolatu, na którą przynosimy nasze sanktuaria, robimy dekorację, współtworzymy Liturgię i odnawiamy nasze oddanie się Matce Bożej.